

LOUIS AMÉEN

* 1929-09-17

† 2020-08-27

Bergsingenjör LOUIS AMÉEN, Strängnäs, har avlidit i en ålder av 90 år. Närmast anhöriga är hustrun Kerstin och barnen Ulrik, Johan och Julie.

Historien handlar om en stol! Första gången jag träffade Louis Améen var, när jag sökte jobb som verkställande direktör för ett nystartat dotterföretag till Hallstahammars AB, där Louis var vd. Louis hade just återgått till jobbet efter ett mycket smärtsamt diskbräck. Louis hade utrustat sig med en avancerad kontorsstol med allehanda spakar och knappar för att avlasta ryggen.

Innan Louis Améen kom till Hallstahammar hade han efter avslutad bergsingenjörsexamen arbetat som laboratoriechef på Nyby Bruk, varit vd på metallurgiska forskningsstationen Mefos i Luleå samt vd för Åkers Styckebruk. De stålverk i Sverige som hade armeringsjärn i sitt produktprogram hade tjänat goda pengar i kölvattnet av det svenska miljonprogrammet, att bygga en miljon bostäder på tio år. Men nu var sötebrödsdagarna över och en ny huvudägare till bruket, Ulf G. Lindén, krävde åtgärder för att reducera förlusterna. Det blev Louis jobb att lägga ned stålverk och valsverk. Men något måste ju finnas kvar. Den starkt nedslitna efterbehandlingsavdelningen, där vissa maskiner var från före kriget fick vara kvar. Man satte den på bolag, satsade 20 miljoner kronor och sökte en marknadsinriktad vd.

Efter några år fick Louis Améen möjlighet att ta tjänstledigt för ett tvåårigt uppdrag som tekniskt ambassadråd i Washington.

Hemkommen från Washington återupptog Louis jobbet på Kanthal Development. Ulf G. Lindén som gjort sitt uttåg ur Volvo tillsammans med P.G. Gyllenhammar uppmanades av bankerna att lätta sin räntebörda, varför man tvingades sälja Kanthal (Bulten hade sedan länge försvunnit ur verksamheten). Köpare var Kanthals förre vd som via sitt bolag Trustor AB köpte kärnrörelsen men vägrade köpa den starkt förlustbringande verksamheten i Kolbäck som gjorde tunna folieelement för elektriskt genererad värme.

I den vevan hade jag förlorat jobbet som vd för stålföretagskonstellationen Smedjebacken/Boxholm/ Hallstahammar Stål/Forsbacka. Louis var den första jag ringde och informerade. Han var tyst en stund men sade sedan: ”Vad tråkigt Göran, men nu kan du betrakta dig som en komplett verkställande direktör”. Några veckor senare ringde han och föreslog att vi tillsammans skulle gå in och köpa folieverksamheten av Lindéngruppen.

Som konjunkturerna var 1991 såg jag det som en möjlighet att hitta ett nytt jobb. Louis hade ju redan en gång tidigare räddat mig när jag var tvungen att lämna SKF Steel i Hofors. Förhandlingarna med Lindéngruppen gick till en början bra, men mot slutet av hösten gick det kärvare. Dagen innan julafton meddelade Lindéngruppen, att man samma dag tagit ett beslut att sälja folieverksamheten till vår värsta konkurrent. Vi tog inte ”nej” för ett svar, så under jul-och nyårsuppehållet hade vi möten med de anställda, fack och ombudsman och förklarade våra intentioner. Måndagen efter nyårsuppehållet for konkurrenten ut till Kolbäck för att informera om övertagandet och för formella MBL-förhandlingar. Han möttes av bu-rop och en rent inkvisitorisk utfrågning av personalen, där han insåg att ett köp var omöjligt. Han meddelade Lindéngruppen, som kontaktade oss och vi gjorde upp affären. Dagen därpå åkte Louis och jag till Kolbäck och möttes av applåder från personalen i matsalen. Det var en fantastisk stund för både Louis och mig.

Så blev det att Louis Améen tog sin stol och kom till Kolbäck och tog upp positionen som styrelsens ordförande och ansvarig för ekonomin. Jag blev vd. Men vad skulle företaget heta? Något med ’caleo’, värma på latin, men vi fick inte till det, tills Louis’ hustru Kerstin föreslog ”Calesco”, vilket ju betyder ”jag värms” på latin. Och så blev det.

Efter sju framgångsrika år valde vi av andra skäl att sälja företaget. Samma dag som försäljningen genomfördes lämnade Louis företaget utan att ta med sig sin stol! Hans efterträdare ville ha en modernare stol, så Louis stol hamnade på lagret. När jag några månader senare lämnade företaget tog jag med

mig stolen till mitt hemmakontor, så nu sitter jag här i den och skriver om min tid med Louis. En fantastisk tid med en intelligent, nyfiken, kompetent man med en underfundig humor och en ordlekare av guds nåde. Jag känner en stor tacksamhet över att fått lära känna honom och arbeta med honom ... och ja ... tack för stolen!

Louis Améen inträdde i Gillet 1971 och tillhörde vid sin bortgång dess sjätte länk.

Sancte Örjens Gilles Högtidsstämma den 22 april 2021.

Göran Vitell